

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Γ'.

ΜΑΡΤΙΟΥ 15 1862.

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ

‘Υπὸ τοῦ Γαλλ. Κόμητος ΛΑΣ ΚΑΖ (LAS CASES).

(Σεριγματά τε Φολ. Β').

Ἐπιτροπὴ τῶν πατρικίων—Κωλενκούρ (Caulincourt)
Φουσσέ.

Πέμπτη 22. Ἐπανέρχομαι οίκαδε καὶ ἐνδιατρίβω τινὰς
ήμέρας· εἰς τὸ διάστημα τοῦτο παρουσιάζω εἰς τὸν Αὐτο-
χρήτορα τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Πατρικίων· χθὲς τὴν νύκτα ἡ
προσωρινὴ κυβέρνησις ἐγκαθιδρύθη ἐν μέρει· οἱ Κ. Κ. Κω-
λενκούρ καὶ Φουσσέ, οἵτινες ἵσαν μέλη εὑρίσκοντο μεθ' ἧ-
μῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ. Συγχαίρομεν τὸν πρῶτον διὰ τὴν εἰς τὸν δοῦκον Δεκτές (Decrèts) νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Οἱ ἀδελφοὶ

τὰ πράγματα ἄφειν τους καὶ ἐπιδοκιμάζομεν τὰ ἔδη γνω-
στὰ μέλη· ἐνώ δὲ οὗτος ἀπαντᾷ βαναύσως εἰς τὰς προσ-
φῆτεις μας, ὁ Φουσσέ ὑπολαμβάνει ἀφελῶς πᾶς· — ‘Εγὼ
βεβχίως δὲν εἶμαι ὅποπτος.—‘Εάν ἷσσο τοιοῦτος, ἀπαντᾷ
τραχέως ὁ ἀντιπρόσωπος Βουλαί Δελά Μέρτ (Boulay de la
Meurthe) πίστευσε δητε δὲν θέλομεν σὲ ὄνομάσει μέλος.

‘Η προσωρινὴ Κυβέρνησις παρουσιάζομένη
εἰς τὸν Αὐτοχράτορα. ¶

‘Απὸ Παρασκευῆς 23 μέχρι Σαββάτου 24.—Αἱ ζη-
τωκραυγαὶ καὶ αἱ ἐπιδείξεις τοῦ λαοῦ ἐξακολουθοῦσιν εἰς
τὰ Ηλύσια. Παρουσιάζω καὶ τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν
λευκούρ καὶ Φουσσέ, οἵτινες ἵσαν μέλη εὑρίσκοντο μεθ' ἧ-
μῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ. Συγχαίρομεν τὸν πρῶτον διὰ τὴν εἰς τὸν δοῦκον Δεκτές (Decrèts) νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Οἱ ἀδελφοὶ

τοῦ Αύτοκράτορος Ἰωσήφ, λουκιανὸς καὶ Ἱερώνυμος, εἰσέρχονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐν τῷ θαλάμῳ τοῦ, καὶ συδιαλέγονται ἐπὶ μακρὸν μετ' αὐτοῦ.

Ο Αύτοκράτωρ ἐγκαταλείπει τὰ Ἡλύσια.

Κυριακὴ 25.—Συνοδεύων τὸν Αύτοκράτορα εἰς Μαλμαιζόν (Malmézyon) καὶ τῷ ζητῶντι μοι ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψω εἰς τὰς τελευταίας του τύχας· ἡ πρότασίς μου αὗτη τὸν ἀκτιλήττει διότι ὡς ἀξιωματικὸν τοῦ στρατοῦ του μόνον μὲν ἐγνώριζεν καὶ οὐχὶ ὡς φίλον· ἐν τούτοις μὲ δέχεται.

Δευτέρα 26.—Η σύζυγός μου ἐννοίσασα τοὺς σκοπούς μου ἔρχεται παρ' ἐμοὶ· μοι εἶναι δυσχερές νὰ τῇ ὄμολογήσω τὴν πρόθεσίν μου καὶ δυσχερέστερον ἔτι νὰ τὴν καταπέσω.

— “Φιλτάτη, τῇ λέγω· ἐὰν σήμερον ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τῆς καρδίας μου, τρέχω ὅπου ιερὰ καθήκοντα μὲ καλοῦσι, παρηγορῶμαι τούλαχιστον ὅτι δὲν καταστρέψω τὸ μέλλον σου. Ἐὰν ὁ Ναπολέων Β'. πέπονται γὰρ μᾶς κυβερνήσῃ, σοὶ ἀφίνω μεγάλας ἀξιώσεις παρ' αὐτῷ· ἐὰν δύναμες πάλιν ἡ εἰμαρμένη ὥρισει σλλέσι, θέλεις ἔγειραντος ἐν ἔνδοξον καὶ λαμπρὸν ἀσυλον, γῆτοι ἐν ὅνομα ὑποληπτόμενον καὶ ἀξιοσέβαστον παρὰ πάντων” θέλωμεν δύος ἐπανίδει ὄλληλους, ἔστω καὶ εἰς λαμπροτέρουν τινὰ σφαίραν”.

Μετὰ πολλὰ δάκρυα καὶ ἐπιπλήξεις ἡ σύζυγός μου συγκατατίθεται, ἀφοῦ πρῶτον μὲ ἀναγκάζει νὰ τῇ ὄποιςεθῶ ὅτι θέλει διυνθῆναι μὲ ἐπανίδη μετ' ὄλλην. Ἀπὸ ταύτης δὲ τῆς στιγμῆς ὀπλίζεται διὰ τοσαύτης γενναιότητος καὶ καρτερίας, ὥστε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ἐνθαρρύνει καὶ προτρέπει ὡς ἄλλη. Σπαρτιάτης εἰς τὸν καλὸν ἀγῶνα.

Ο ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀριθμεῖται εἰς Μαλμαιζόν.

Τρίτη 27.—Απέρχομαι πρὸς στιγμὴν εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ υπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, δοστὶ εἶχεν ἐλθεῖεν εἰς Μαλμαιζόν πρὸς ἀτομικασίαν τῶν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Αύτοκράτορος προωρισμένων φρεγατῶν, καὶ δοστὶ μοι ἀναγινώσκει ὃς ἐπιτέλλει πρὸς τοὺς πλοιάρχους διαταγῆς, καὶ μοὶ ἀναγγέλλει ὅτι ὁ Αύτοκράτωρ ἐλπίζει ἐπ' ἐμοὶ, καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναγγερήσω μετ' αὐτοῦ. Ο ὑπουργὸς μοὶ ὑπόσχεται προσέτι νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς σκύγου μου ἐν ταῖς κρισίμοις ταύταις περιστάσεσσι.

Ναπολέων ὁ Β' ἀναγορεύεται ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Ἐκβάλλω ἐκ τοῦ λυκείου τὸν υἱόν μου ἵνα τὸν συμπαραλάβω μετ' ἐμοῦ· προμηθεύμενα ὄλγα ἐνδύματα καὶ

ἐπιτρέφομεν εἰς Μαλμαιζόν· ἡ σύζυγός μου μᾶς συνοδεύει ἐκεῖσε, πλὴν ἐπινακάπτει τὴν αὐτὴν ἐσπέραν εἰς Παρισίους.

Η ὁδὸς καθίσταται δυσχερεστέρα· ὁ ἔχθρος πλησιάζει.

Τετάρτη 28.—Ἐπεθύμουν νὰ ἐπανίδω τὴν σύζυγόν μου· ἡ δούκισσα τοῦ Φρειγού μᾶς ὀδηγεῖ ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου εἰς Παρισίους· ἡ ταραχὴ, ὁ ἀνχόρασμός καὶ αἱ ἀμφοτελίαι κορυφοῦνται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ὁ ἔχθρος εἶναι ἥδη εἰς τὰς πύλας.

Ἐπιστρέφοντες εἰς Μαλμαιζόν εἰδομεν τὴν γέμυραν τοῦ Σατοῦ (Chutou) εἰς φλόγας· φρουρὴ ἐτίθοντο περὶ ἡμᾶς, ἢν διένει φρόντιμον νὰ προφυλαχθῶμεν.

Εἰσέρχομαι παρὰ τῷ Λύτοκράτορι καὶ τῷ παριστὸν τὴν κατάστασιν τῆς πρωτευόντες; πρὸς δὲ, καὶ τὴν γενικῶς ἐπικρατοῦσαν γνώμην ὅτι ὁ Φουσσέ ἐπρόδιδεν τὸ ἔθνος.

Τῷ διαβεβαιῶ, ὅτι ἡ ἐλπὶς τῶν ἀληθῶν Γαλλίων ἡν αὐτὸς μόνος, καὶ ὅτι ἂν ἐπεθύμει νὰ σώσῃ τὴν Γαλλίαν ὥστε τὴν αὐτὴν ἐσπέραν νὰ τρέξῃ ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ ὅστις τὸν ἔγινεται. Ο Αύτοκράτωρ μὲ τίκρασθη σύνους καὶ σιωπηλός, εἴτε δὲ μὲ ἀπέπεμψεν χωρὶς νὰ μοι ἀπαντήσῃ.

Η προσωρινὴ Κυβέρνησις θέτει τὸν Αύτοκράτορα ὑπὸ τὴν ὄρουράν τοῦ στρατηγοῦ Βέκκερ.—

Ο Ναπολέων ἐγκαταλείπει τὴν Μαλμαιζόν. — Λαναγωρεῖ διὰ Τοχεφόρ (Rochefort).

Πέμπτη 29—Παρασκευὴ 30.—Καθ' ὅλην τὴν προϊσταν, ἡ ὄδος τοῦ Αγίου Γερμανοῦ (St Germain), δὲν ἔτασσεν ἀντηγούσα απὸ τὰς κρηυγάδας, ἵητοι ο Αύτοκράτωρ! ἢτοι ὁ στρατὸς ὅστις διέβαινεν ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Μαλμαιζόν.

Μετούστις τῆς ἡμέρας, ὁ ὑπὸ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἀποσαλεὶς σρατηγὸς Βέκκερ, (Becker) ἀριχνεῖται· μᾶς λέγει μετὰ τραχέους τινῆς ἡ ματλανὸν ὄργιλου ὑφους ὅτι ἔχει δικταγήν νὰ φυλάττῃ καὶ ἐπιτρέπῃ τὸν Ναπολέοντα (α).

(ἀκολουθεῖ)

(α) Ἐπιστρέψας εἰς Βίρωπην περίπεσσαν τυχαίως εἰς ἵγειράς μου τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα διπερ μεταφέρω ἐνταῦθα καθὸ ἄγνωστα εἰς τὸ δημόσιον, ἀντιγράψας αὐτά ἐπ' αὐτῶν τῶν πρωτοτύπων· δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἀναπτύξεων· αἱ εὔσυνείδητοι καρδίαι· ἀς λάδωσι· γνῶσιν!!!

Αιτίγραφοι ἐπιστολῆς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν στρατάρχην πρίγκηπα δ' Ἐξμοιλ (Exmouil).

Παρίσιοι, 17 Τουνίου 1817.

Κύριε Στρατάρχε!

Αἱ περιεάσεις ἀπαιτοῦν τὴν εἰς τὴν νῆσον Σεξτίαν (Aix) ἀπομάκρυνσι τοῦ Ναπολέοντος. Εάν οὗτος δὲν ἐνδώσῃ, δρεῖτε νὰ τὸν ἐπιτρέψετε αὐστηρῶς· εἰς Μαλμαιζόν ήνα μὴ διυνθῆναι δραπετεύσῃ. Κατὰ

